

Mama!

Op zondagmiddag 18 juli van dit jaar,
was **jij** al aan het zingen.
En **wij, wij** zaten nog met dingen
en **jij, jij** had het zonneklaar.

Ik kom **je** iedere dag nog tegen,
ik heb **je** huisje in mijn garage staan.
Het is niet waar dat **je** bent weggegaan,
je ging ons voor, voor **jou** een zegen.

Jij ligt nu vredig naast mijn vader,
bij opoe, ome Jaap en ome Jan.
Mijn bloed stroomt kolkend door mijn ader,

totdat bazuinen klinken ook voor mij en **dan**,
dan kom ik **jou** weer tegen in een ander kader.
Ik bid, **ik** lach, **ik** huil, **ik** droom ervan.

Enschede, maandagavond laat,
20 december 2004

Teun Kolkman

